

Sygn. akt II CNP 53/11

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 27 stycznia 2012 r.

skargi U. M. K. i A. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w . z dnia 14 grudnia 2010 r., wydanego w sprawie z wniosku
Enea Operator Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

przy uczestnictwie A. K. i U. M. K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

**odrzuca skargę i zasądza od skarżących na rzecz
wnioskodawczyni 197 (sto dziewięćdziesiąt siedem) złotych
tytułem zwrotu kosztów postępowania wywołanego jej
wniesieniem.**

Uzasadnienie

W związku ze skargą uczestników U. M. K. i A. K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 14 grudnia 2010 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie spełnia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.

Uprawdopodobnienie szkody polega na wykazaniu związku przyczynowego pomiędzy wydaniem wyroku, którego dotyczy skarga, a szkodą oraz wskazania dowodów albo co najmniej ich surogatów wykazujących, że szkoda została wyrządzona. Wymóg ten nie został spełniony i nie zastępuje go samo stwierdzenie, że w ocenie skarżących zasądzona kwota odszkodowania jest niższa niż należna. Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. skarżących obciąża obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub z innych przyczyn na pewno nie mogłyby odnieść skutku. Skarżący powinni wykazać, że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługuje środek prawny, przy pomocy którego mogłyby nastąpić wzruszenie tego orzeczenia (postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2009 r., sygn. akt I CNP 108/08, nie publ.). Nie chodzi tylko o skargę kasacyjną, lecz także o inne nadzwyczajne środki zaskarżenia czy inne środki prawne pozwalające na zmianę lub uchylenie orzeczenia, ewentualnie służące pozbawieniu lub ograniczeniu wykonalności (zob. postanowienie SN z dnia 24 lipca 2008 r., sygn. akt I CNP 50/08, nie publ.) możliwe do wytoczenia powództwa. Oznacza to obowiązek przeprowadzenia analizy przepisów dotyczących środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne lub które z innych przyczyn nie mogłyby odnieść skutku. Skarżący muszą „wykazać”, a więc nie „wskazać”, „przytoczyć” czy „uwiarygodnić”, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych – przy oparciu skargi o art. 424¹ § 2 k.p.c. - nie jest obecnie możliwe (por. m.in. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., sygn. akt III CNP 23/05, OSNC z 2006 r., nr 7-8, poz. 140). Skarżący podnieśli jedynie, że w niniejszej sprawie postanowienie Sądu Okręgowego jako sądu drugiej instancji jest orzeczeniem kończącym postępowanie i nie służy od niego żaden zwyczajny

środek odwoławczy, a ponadto niemożliwe jest wniesienie od tego orzeczenia skargi kasacyjnej z uwagi na treść art. 398¹ i 398² k.p.c., co jest niewystarczające dla wykazania, że wzruszenie zaskarżonego postanowienia w drodze innych przysługujących uczestnikom środków prawnych nie jest obecnie możliwe.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 3, art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 424¹² k.p.c. oraz w związku z § 13 ust. 5 pkt 2 i § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).